

dem pro eo possum, aut ejus ad Aram meminisse. Non in solius Alexandri VIII. detestatione stetit Jansenistarum odium: etiam in cæteros Pontifices derivatum est. Sic anno 1702. 13. Julii Quesnello se pandit Wallonus. Quod de Pontificibus scribis, etiam mihi inciderat; sed cavero sensum meum hic explicare, quamquam ipsorum uestionem parùm metuam.

Nunc ad Quesnelli objectionem directè respondeo: Si Bossuetii *judicium de regula fidei periclitetur*, si etiam damnetur à Pontifice, sentient Catholici, & inter A catholicos minùs iniqui, accidisse errorem Bossuetio, quod humanum est: labi contigit Sancto Cypriano, Tertulliano, Origeni, & aliis eruditionis famâ, atque Apologiarum pro Fide contra hæreticos multitudine, ac præstantiâ Bossuetio non inferioribus. Majorne is fuit Augustino, qui à Manichæismo conversus in Semipelagianismum proruit, ac libris Retractationum plura errata sua corrigens, se hominem non erubuit confiteri? Neque ea errata cæteris ejus scriptis autoritatem detrahunt; sed fidem optimam probat lapsuum retractatio. Quod igitur evenit Sanctissimo Hipponensi Antistiti, locum quoque obtinet in Meldensi; nam is postquam *Defensionem* scripserat *Observationum in Novum Testamentum* sub initium anni 1699. contra famosum problema, quod prodierat 1698. dein hortatu Illustrissimi Carnotensis Episcopi *Observationes* illas studiosius inspiciens, benigniorem, quàm de iis præpropere tulerat sententiam, in severam mox convertisseprehenditur censuram, teste ipso Willartio notissimo factionis asseclâ in epistola ad Quesnellum datâ anno 1699. die 27. Martii. *Quædam*, inquit, *suspicio est, P. du Perron* (Episcopum Meldensem) *huic libro adversari*. Quod tunc solummodò suspicabatur, certius assecutus est anno sequenti. Sic enim 1700. die 30. Januarii Quesnellum literis monuit: *Nil novi scio de tumultu, quem excitant quatuor Fratres* (quatuor volumina *Observationum*) *præter hoc unum, scilicet Dominum du Perron iis etiam adversari; sed illud tantum heri re-* sciwi.

Eodem anno 1700. Abbas Dambes, vero nomine Abbas Couet, epistolam acerbam dedit ad Episcopum Meldensem, qui ad Cleri Galliani Comitiam Parisios venerat, in qua sic eum increpare audeat: *Multos novimus, quibus dixisti, quinque illas propositiones* (in Jansenio damnatas) *in libro Patris Quesnelli reperiri*. Dein addit: *Nec è memoria tua fortasse excidit, Illustrissime Præsul, te nuper fassum esse quidam Archiepiscopo, qui in Comitibus erat, puros, & apertos Jansenii errores hoc libro contineri*.

Hæc in secundo contra Quesnelli librum documento Pastoralis ad Clerum, & populum suum dato 1711. 14. Maji, duo integerrimi Galliarum Antistites Lucionensis, & Rupellensis referunt, ac dein meritò adversus pessimam Jansenistarum fidem ita exclamant: Post testimonium tam apertum, tam clarum, præsertim profectum ab uno ex hujus factionis Principibus... quis non mirabitur, quis non execrabitur eorum malam fidem, atque audaciam, qui in lucem nuper ediderunt librum hujus Præsulis scriptum anno 1699. quo *Observationes* commendantur (quas sciunt anno inferente ab eodem damnatas fuisse) & simul asserere non dubitarunt ipsâ præfatione, *Illustrissimum Episcopum Meldensem eas Observationes in Novum Testamentum semper multi fecisse*. Hoc verò longè magis mirum videtur, aut potius fidem omnem superat, quod quavis testimonium illud adeò expressum, multis ab hinc annis cum autoritate editum fuerit, nec ullus unquam repertus sit, qui epistolam ex qua excerptum est, recusare auderet; Janseniani tamen non vereantur hodiernâ die suam malam fidem quasi testatam facere, ac publicis monumentis consignare, dum Illustrissimum Præsulem *Observationes semper approbasse* asserunt, licet contrarium ipsi asseruerint, & quidem eo scripto, quod inficiari non audent. Sic sæpe Divina permittit providentia, ut hæretici infamiae notam ultrò sibi inurant, & quasi deditâ operâ id agant, ut homines perditæ, atque impudentes ab omnibus habeantur. Quam ob rem, Fratres charissimi, Episcopus Meldensis satis purgatur ab iis ipsis, qui contendebant hujus uti autoritate, ut perniciosum illum librum defenderent. Quamquam quid iis omnibus est opus, ut eam, quàm falsò sibi tribuunt Novatores autoritatem, iis omnino auferamus? Satis erit proferre testimonium, quod in gratiam Episcopi Meldensis nuper dedit doctissimus simul, & sapientissimus, & non minùs probitate morum, atque aliis animi dotibus, quàm dignitate clarus Senator, qui asserit sæpenumero se audivisse ab Illustrissimo Episcopo Meldensi, cum diceret, *Observationes* Quesnelli esse perniciosas, apertos Jansenii errores iis contineri, nec eas legi debere ab iis, qui Christianam pietatem profiterentur.

Tum inquirunt iidem duo Episcopi, *quibus dolis usi fuerint Janseniani, ut eum* (Meldensem Antistitem) *ante occuparent*. Quam quæstionem ita ipsi dissolvunt: *li, quorum scopus*